

Αριθμός απόφασης 1044/2009

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Βασίλειο Παπανικόλα Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 1^η Ιουνίου 2009 χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) Θωμά – Δημητρίου Σπανού του Χρήστου και της Παναγιώτας, κατοίκου Ρόδου, 2) Ελένης Τάλια – Καρόφτη, κατοίκου Κρεμαστής Ρόδου και 3) Της μονοπρόσωπης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» με τον διακριτικό τίτλο «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ Ε.Π.Ε.» που εδρεύει στη Ρόδο και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι όλοι παραστάθηκαν διά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Αικατερίνης Βολονάκη.

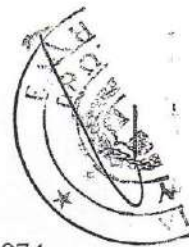
Και των καθ'ων: 1) Του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων Ε.Τ.Α.Μ. (Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ.) όπως εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο του, στο Περιφερειακό Υποκατάστημα της Ρόδου, που εκπροσωπήθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου του Ελένης Φραντζή και 2) Του Ιωάννη Μανουσέλη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ρόδου, που εκπροσωπήθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου του Μαρίας Κρικοπούλου.

Οι αιτούσις ζήτησαν να γίνει δεκτή η αίτηση τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό 1012/21-05-2009 και προσδιορίστηκε δικάσιμος η 1^η Ιουνίου 2009.

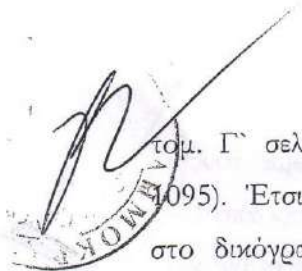
Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις του άρθρου 74 παρ.1 εδ. α και 3 Ν.Δ 356/1974 (ΚΕΔΕ) ορίζεται ότι ανακοπή κατά της διοικητικής εκτέλεσης δικαιούται να ασκήσει κάθε τρίτος εφόσον προσβάλλεται το δικαίωμα κυριότητας αυτού επί του αντικειμένου της εκτέλεσης και ότι εάν αυτός άσκησε ανακοπή, δύναται να ζητήσει την αναστολή της εκτέλεσης επί των κινητών μέχρι την παράδοση αυτών στον υπερθεματιστή, επί δε ακινήτων μέχρι την περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης. Από τις πιο πάνω διατάξεις προκύπτει ότι ανακοπή κατά της διοικητικής εκτέλεσης και εντεύθεν αίτηση αναστολής μπορεί να ασκήσει κάθε τρίτο πρόσωπο, το οποίο δεν είναι υποκείμενο της διοικητικής εκτέλεσης, εφόσον προσβάλλεται το δικαίωμα της κυριότητας του σε αντικείμενο της τελευταίας. Το στοιχείο αυτό είναι και το βασικότερο για τη θεμελίωση εννόμου συμφέροντος, όσον αφορά το παραδεκτό της ανακοπής, σε αντίθεση με τη διάταξη του άρθρου 936 ΚΠολΔ, η οποία παρέχει τη δυνατότητα άσκησης ανακοπής σε κάθε τρίτο εφόσον προσβάλλεται δικαίωμα αυτού επί του αντικειμένου της εκτέλεσης, το οποίο δικαιούται να αντιτάξει κατά του καθού η εκτέλεση. (βλ. σχετ. ΑΠ 819/1998 Δ/νη 1999. 106, Μ.Π.Αθ. 1254/82 Δ/νη 25. 957, Δπρ.Αθ. 1172/91 ΔΦΝ 1991. 1117 επ., Τζιφρα, Ασφαλιστικά Μέτρα 1980 σελ. 637, Β.Παπαχήστου, Η Διοικητική Εκτέλεση 1987, 638, Απ. Γέροντα-Αθ.Ψάλτη, ΚΕΔΕ, 1998, 505 επ.). Εξάλλου τα προαγωγικά γεγονότα του δικαιώματος του τρίτου πρέπει να εκτίθενται όπως στην αγωγή του κοινού δικαίου, δεδομένου ότι επί της ανακοπής αυτής έχουν εφαρμογή (αθρ. 585 παρ. 1) οι διατάξεις περί ασκήσεως της αγωγή δια της οποίας διώκεται η προστασία του (ουσιαστικού) δικαιώματος του τρίτου. Τα στοιχεία της αγωγής του κοινού δικαίου αποτελούν και στοιχεία της ανακοπής του άρθρου 936 ΚΠολΔ και του άρθρου 74 παρ.1 του ΚΕΔΕ (βλ. Μπρίνια, Αναγκ. εκτέλεση, εκδε. 2α τομ. 1ος σελ. 503, Ράμμος Ν.Δ. 10.432, ο ίδιος, Εγγ. Δικονομικού Δικαίου,

τομ. Γ' σελ. 1724, Σταυρόπουλος, ΕρμΚΠολΔ υπ' αριθμ. 836, 4^α σελ. 1095). Έτσι επί ανακοπής τρίτου κατά κατασχέσεως πρέπει να εκτίθενται στο δικόγραφο αυτής όχι μόνο ότι ο ανακόπτων είναι κύριος του κατασχεθέντος πράγματος, αλλά και με ποιο τρόπο έγινε κύριος, δηλαδή κατά παράγωγο ή πρωτότυπο τρόπο, επί παραγώγου δε κτήσεως κυριότητας οφείλει να καθορίσει με ποιο τρόπο και παρά ποίου μεταβιβάστηκε η κυριότητα του κατασχεθέντος και να μνημονεύσει σ' αυτό και το χρόνο κατά τον οποίο περιήλθε σ' αυτόν η κυριότητα, διότι μόνο αν είχε γίνει κύριος αυτών προ της κατάσχεσής των νομιμοποιείται στην άσκηση της παραπάνω ανακοπής και όχι αν έγινε κύριος μετά την κατάσχεση. Τα πραγματικά αυτά περιστατικά που θεμελιώνουν την κυριότητα του ανακόπτοντος στα κατασχεθέντα πρέπει να περιέχονται στο δικόγραφο της ανακοπής, εις τρόπον ώστε να παρέχεται η ευχέρεια στον καθ' ου η ανακοπή να αμυνθεί και στο Δικαστήριο να τάξει τις δέουσες αποδείξεις. Η έλλειψη των παραπάνω στοιχείων καθιστά αόριστη την ανακοπή (βλ. Μπρίνια ο.π. σελο. 503 και παραπ. υπ' αριθ. 82 και 83, ΕφΑθ 4923/1974, ΝοΒ 23.343, ΠρΠειρ. 752/1962, ΝοΒ 11.662). Τέλος, παραλείψεις ή ακυρότητες των πράξεων εκτέλεσης μπορούν κατά την προδιαλαμβανόμενη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 75 του ΚΕΔΕ να προταθούν με άσκηση ανακοπής μόνο από τον οφειλέτη ή τον ενυπόθηκο δανειστή όχι δε και από κάθε τρίτο.

Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι με τις υπ' αρ 4509/1996 και 176/2001 εκθέσεις αναγκαστικής κατάσχεσης των Δικαστικών Επιμελητών του Πρωτοδικείου Ρόδου Μιχαήλ Μελλίνη και Αναστασίου Παντελή αντίστοιχα κατασχέθηκαν αναγκαστικά υπέρ του πρώτου των καθών η ανακοπή Ίδρυμα για εισπραξη απαιτήσεων του (καθυστερούμενες εισφορές για το ΙΚΑ από τον δεύτερο των καθών οφειλέτη του ακίνητα μεταξύ των οποίων σήμερα κάποια ιδιοκτησίας τους που περιγράφονται λεπτομερώς και βρίσκονται στη Ρόδο και ότι με τις

προαναφερθείσες κατασχέσεις προσβάλλεται το εν λόγω δικαίωμα τους. Περαιτέρω, ισχυριζόμενοι ότι κατά των καθών άσκησαν νομότυπα την από 13-5-2009 ανακοπή, η οποία αποτελεί περιεχόμενο της κρινόμενης αίτησης και ότι η επισπευδόμενη εκτέλεση από το πρώτο των καθών θα προξενήσει σ' αυτούς ανεπανόρθωτη βλάβη, ζητούν να ανασταλεί η διαδικασία της με τις πιο πάνω εκθέσεις κατάσχεσης επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της πιο πάνω ανακοπής.

Με βάση όμως τα ανωτέρω και σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην αρχή της παρούσας απόφασης, εφόσον οι αιτούντες δεν αναφέρουν στην ανακοπή τους το τρόπο κτήσεως της κυριότητας του επίδικου επίκαινου ακινήτου (αγορά, κληρονομιά, δωρεά κ.α) ούτε μνημονεύεται ο χρόνος κατά τον οποίο έγιναν κύριοι αυτού, με αποτέλεσμα να καθίστανται αδύνατη η υπεράσπιση των καθ' ων η ανακοπή, αφού έτσι δεν μπορούν να εξακριβώσουν αν πράγματι οι ανακόπτοντες κατά το χρόνο της κατάσχεσης αυτής ήταν κύριοι ή όχι του ακινήτου και ανάλογα να απαντήσουν στην ανακοπή η οποία θα απορριφθεί ως αόριστη κατά παραδοχή της σχετικής ένστασης των καθ' ων. Τέλος και αν ακόμη ήθελε θεωρηθεί ότι με την κρινόμενη ανακοπή προσβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 παρ. 1 του ΚΕΔΕ παραλείψεις και ακυρότητες των προσβαλλόμενων πράξεων η ανακοπή πάλι είναι απαράδεκτη αφού ασκείται από τους ανακόπτοντες οι οποίοι ούτε οφειλέτες είναι ούτε ενυπόθηκοι δανειστές. Συνεπώς εφόσον δεν πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ανακοπής η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη και να επιβληθούν σε βάρος των αιτούντων τα δικαστικά έξοδα των καθ' ων [άρθρο 178 παρ. 3 τελευταίο εδάφιο του Κώδικα περί Δικηγόρων], όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την αίτηση.

Επιβάλλει σε βάρος των αιτούντων τα δικαστικά έξοδα των καθ' ων τα οποία ορίζει σε τριακόσια [300] ΕΥΡΩ

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στη Ρόδο στις 15 Ιουνίου 2009 χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιες Δικηγόροι τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Βασίλειος Παπανικόλας

(Για τη δημοσίευση)

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Τσαμπίνα Φύλλη

